

Държавите на благосъстоянието и демокрацията: от реалност към утопия? Гарантиране „благосъстоянието на всички“: сега или никога

Социалната защита като общ идеал? Какво се случва с нашите държави на благосъстоянието и възможните алтернативи, от Франсин Меструм, координатор на Глобална справедливост

Атаките срещу държавата на благосъстоянието в страните със спасителен план
Случаите с Гърция, Ирландия,

Какъв вид държава на благосъстоянието иска да бъде Франция?

Благосъстоянието в ОК след кризата

Социална защита в Македония, страна - кандидат за ЕС

Бъдещето на държавите на благосъстоянието:
Гласове от Европейската федерация на синдикатите на комунални услуги (EPSU), Каритас и Международната организация на труда (МОТ)

Съдържание

Социалната защита като общ идеал?	03
Атаките срещу държавата на благосъстоянието в страните със спасителен план	04
Какъв вид държава на благосъстоянието иска да бъде Франция?	05
Социална защита в страна – кандидат за ЕС	06
Благосъстоянието в ОК след кризата	07
Промяната е възможна, ако ЕС я иска	09
Ролята на ЕС: от думи към действия – Крайно време е приказките да се превърнат в реалност!	10
Основна социална защита за всички е възможна	

Благодарности за снимките

Корица и стр.4: 2013 Alter Summit, Атина © Amana Ferro; **стр.5:** © FNARS; 11та Европейска среща на хората, живеещи в бедност, Брюксел, 2013 ©European Commission; **стр.7:** Македонската делегация на 12тата Европейска среща на хората, живеещи в бедност, Брюксел, 2013 © Rebecca Lee; **стр.8:** Демонстрация в Дербишир, 2011 © Derbyshire Unemployed Workers' Centres; Лондон, комплекс с контролиран достъп, 2010 © Manuel.A.69; **стр.9:** 2013 Alter Summit, Атина © Amana Ferro; **стр.10:** Деца © UNICEFSWZ2011 John McConnico; **стр.11:** Словашката делегация на 12тата Европейска среща на хората, живеещи в бедност, Брюксел,

Държавите на благосъстоянието, от реалност към утопия?

ОТ БАРБАРА ХЕЛФЕРИХ, ДИРЕКТОР НА EAPN

Отворих тази сутрин „The Independent”, който цитира ново изследване, показващо, че най-бедните хора във Великобритания са непропорционално засегнати от финансовата криза и последните съкращения на разходите за благосъстояние са увеличили още повече нивото на неравенствата. Но Великобритания не е единствената европейска страна, в която демонтирането на държавата на благосъстоянието води до изпадане в бедност на стотици хиляди възрастни и деца. Европейските държави, които някога бяха приветствани като модели на всеобхватни системи на социална защита, днес предоставят малко от това. И тъй като мрежите за социална сигурност стават все по-ограничени, все повече хора ще попадат още по-дълбоко в лапите на бедността. Това, което се случва с нашите социални системи, с понятието за държавата на благосъстоянието, е политически избор. В съответствие с мерките за строги икономии, така както са налагани, атаката срещу държавите на благосъстоянието е пряко следствие от изключителния избор да се предостави приоритет на пазарите, за сметка на хората. Този избор не е нов, кризата не се случва, защото държавите на благосъстоянието са станали "неустойчиви". Държавите на благосъстоянието възникнаха с вярата и знанието, че по-равни общества се справят по-добре. Политическите лидери решиха да пренебрегнат реалността в отговор на кризата, чрез "няма друг избор" и задвижване на растежа чрез мерки за строги икономии. За сметка на хората, обществата и дори икономиките. Икономическата и финансова криза и политическата реакция, създадоха безпрецедентна социална криза, с достигащи върхове неравенства, бедност и социално изключване. Време е да преосмислим нашите пазарни системи, начина им на действие и начина, по който служат само на малцина, игнорирайки благата за мнозинството. Това което е необходимо, е основно предефиниране на нашата икономика в такава, която е едновременно социално справедлива и екологично устойчива, която създава възможности да се развият държавите на благосъстоянието на 21-ви век.

AntiPOVERTYMAG

Списание на Европейската анти-бедност мрежа
№139, II, 2013

Съставител: Барбара Хелферих

Отговорен за публикацията: Нели Епинат

Сътрудници: Шан Джоунс, Ребека Лий, Летиция Гомез

Square de Meeûs 18, 1050 Brussels

Tel: +32 2 226 58 50, Fax: +32 2 226 58 69

team@eapn.eu - www.eapn.eu

Това списание е подкрепено от Генералния директорат за заетост, социални дела и равни възможности на Европейската комисия. Финансирането му е осигурено от Европейската общностна програма за заетост и социална солидарност PROGRESS (2007–2013).

За повече информация вижте

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=327&langId=en>

Информацията в тази публикация не отразява задължително позицията или мнението на Европейската комисия.

Социалната защита като общ идеал?

Какво се случва с нашите държави на благосъстоянието и възможните алтернативи

ОТ ФРАНСИН МЕСТРУМ, КООРДИНАТОР НА ГЛОБАЛНА СОЦИАЛНА СПРАВЕДЛИВОСТ

"Политиките за намаляване на бедността не бяха разглеждани като допълващи или разширяващи съществуващите държави на благоденствието, а като тяхна алтернатива. Предложените "анти-бедност" стратегии бяха фокусирани върху структурните макроикономически реформи, целящи да произведат растеж".

1990: политиките за борба с бедността започнаха атака срещу държавите на благосъстоянието

Когато Световната банка представи своите предложения за намаляването на бедността през 1990 г., беше трудно да се разбере, че това е началото на сериозна атака срещу държавите на благосъстоянието, включително в Западна Европа.

Обикновено, развитиите организации смятаха, че намаляването на бедността е "човешкото лице на глобализацията", а международните организации, най-накрая, вземат предвид реалните социални нужди на мнозинството хора в бедните страни.

Десет години по-късно, това първо впечатление беше потвърдено от приемането в ООН на „Целите за развитие на Хилядолетието“.

Въпреки това, по-внимателният анализ на Световната банка и документите на ООН от този период, разкрива друга подцел: политиките за намаляване на бедността не са разглеждани като допълващи или разширяващи съществуващите държави на благосъстоянието, а като тяхна алтернатива. Социалната защита, така се казваше, не е основна мисия на държавите. Нещо повече, предложените "анти-бедност" стратегии се фокусираха върху структурните макро-икономически реформи, насочени към създаването на растеж. Социалните политики, с изключение на здравеопазването и образованието, не бяха част от програмите.

В Европейския съюз, призивът за "модернизиране" на държавите на благосъстоянието започна в края на 80те. Докато дотогава Европейската комисия изискваше повече социални компетентности, тя започва да разглежда фискалната устойчивост на държавите на благосъстоянието и тяхната съвместимост с вътрешния пазар. Комисията на Президента Делор и синдикатите загубиха своята битка за "социалното измерение". Сегашната криза показва драматичните социални последици от този неолиберален обрат. Ако Цел № 1 на Целите за развитие на Хилядолетието – намаляване наполовина на крайната бедност до 2015 г. – се спазва, то ще бъде само благодарение на Китай. Бедността

намаля само в Латинска Америка, където бяха въведени социални политики. В Субсахарска Африка, тя остава на тревожно високо равнище.

Неравенството е във възход, в световен мащаб и в рамките на повечето страни. По същия начин както се случи в страните от Третия свят, днес Европейските държави на благосъстоянието са застрашени от бюджетни ограничения.

Нови предложения за социална защита?

Може да е изненадващо тогава, че именно в този момент, международни организации правят нови предложения за "социална защита" и че Европейската комисия се фокусира върху "социални инвестиции". Това отдръпване от намаляването на бедността със сигурност трябва да бъде приветствано, но ние също така трябва да проучим какво точно означават новите предложения.

Техният потенциал за постигане на по-добра защита, социална и икономическа сигурност за хората и обществата е висок, но всички те страдат от едно основно ограничение: тяхната основна цел не е да защитят хората, а да насърчат растежа. Дори ако се основават на правата на човека, тяхната основна грижа е за производителна икономика и за добре функциониращ пазар.

Въпреки това, тези предложения могат да бъдат изключително полезни, защото те позволяват задълбочено преосмисляне на нашите държави на благосъстоянието и сериозен размисъл относно вида защита, от която хората се нуждаят и искат.

Четири принципа за по-здравословни общества

Трябва да е ясно, че системите за социална защита никога не може да бъдат резултат на процедури отгоре-надолу. Те могат да се коренят само в социални искания и да бъдат резултат от преговори с всички социетални актьори.

Но миналия опит с държави на благоденствието в Европа и с политиките за намаляване на бедността в страните от Третия свят потвърждава значението на определени принципи и ценности, които трябва да се стимулират в бъдеще.

Първият от тях е универсализъм.

Бедността е социално взаимоотношение. Тя не е проблем на бедните хора, а на цялото общество. Това е само една от причините да се изоставят стигматизиращите и административно - скъпи механизми. Ние знаем, че системите за бедните неизбежно се превръщат в бедни системи. Вторият е гражданството, основано на равенство. Това означава, че всички хора имат равни

права, независимо дори от тяхната националност. Гражданството, основано на местоживеенето, трябва да бъде основа за социални придобивки.

Третият е де-комодификацията, което означава, че услугите от общ интерес - необходими за всички граждани - не могат да бъдат оставени на пазара. Това не означава, че държавите трябва да предоставят всички услуги, но държавите трябва да ги регулират и да гарантират достъп за всички.

Четвъртият и последен принцип е органична солидарност, което означава, че човек гледа отвъд семействата, общностите и държавите. Механизмите на солидарност съществуват и за хората, които не познаваме, на национално и глобално ниво.

"Социалните общи блага" в сърцето на устойчивите алтернативи

Социалната защита, която може да бъде изградена въз основа на новите предложения ще е задължително много широка. Ако искаме да се справим с бедността като обществен проблем, ние трябва да разгледаме цялото общество и да се погрижим всички да са защитени. Това е единственият начин да се спрат процесите на обедняване като условие за изкореняване на бедността.

Това означава, че една идеална социална защита ще обхване социалните осигуровки и социалното подпомагане, трудовите права и услугите от общ интерес, както и екологичните права.

Човек може да ги нарече "социалните общи блага" и зависи от хората навсякъде да им придадат по-конкретно съдържание, в зависимост от местните условия и потребности. Това би могло да се превърне в истинска обща програма за социални движения, дори и извън Европа. Тогава социалната защита може да стане наш общ идеал, далеч отвъд намаляването на бедността.

Атаките срещу държавата на благосъстоянието в страните със спасителен план

Случаите с Гърция, Ирландия, Португалия и Румъния

ОТ КЕТЪРИН ДЪФИ, ЕАРН ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И АМАНА ФЕРО, ЕАРН

С настъпването на икономическата криза, редица европейски държави бяха изправени пред значителни затруднения при балансиране на бюджетите си и трябваше да поискат външна финансова помощ. Тези страни бяха "спасявани" от трио от институции - Европейската комисия, Международния Валутен фонд и Европейската централна банка - известни като "Тройката", с изключение на страни, които не са членове на Еврозоната, където ЕЦБ не е включена. Правителствата на тези страни са подписали Меморандуми за Разбирателство (МР) с институциите-донори, които съдържат мерки за това как да се приведат публичните финанси обратно в ред, като същевременно се намаляват дълговете и дефицитите. Най-често това са мерки със сериозни последици за увеличаване на бедността, социалното изключване, както и цялостните неравенства в тези страни. През юли 2012 г., ЕАРН създаде специална Група за измерване на социалното въздействие на Меморандумите за разбирателство в четири избрани страни, получаващи такава финансова помощ - Гърция, Ирландия, Португалия и Румъния.

Един бегъл поглед към Меморандумите за разбирателство на тези страни показва, че предпочитаните средства за намаляване на дефицита са орязване на разходите и "структурни реформи", включително приватизация и дерегулация на трудовия пазар, вместо прогресивно данъчно облагане. Като цяло, акцентът в МР, е върху основаните на потреблението данъци, и нови или по-високи такси за комунални услуги и транспорт. Това се отразява най-много на бедните хора, тъй като подобни данъци са регресивни. Данъчната справедливост би трябвало да бъде основна част от всеки пакет за защита на уязвимите и бедни хора, както и на тези със скромни доходи. Има значително намаляване на работните места и заплатите в публичния сектор, както и на основната социална защита и много необходимите социални услуги. Налице са закривания, сливания и намаляване на държавната администрация и на обществените услуги, включително в здравеопазването, образованието и социалните грижи. Всички Меморандуми за разбирателство на Португалия, Гърция и Румъния включват съкращения и сливания в местната администрация, с по-малки промени в Ирландия. Националните публични служители са преживели съкращения на заплати, пенсии, часове и

условия на труд, както и на броя на служителите.

Системите за социална защита са подложени на остри атаки и във всички разгледани страни е имало съкращения на обезщетенията за инвалидност, за възраст, детските надбавки и др., както и премахване на някои специфични обезщетения.

Намалена е максималната продължителност на обезщетенията, като същевременно са поставени по-сурови условия. Орязването на социални услуги, особено тези, предоставени на местно ниво, засяга най-вече бедните и уязвими хора, които имат ограничени или никакви алтернативни варианти, и, които не могат да си позволят разходите за транспорт до по-отдалечени услуги. В Гърция има 35% орязване на общите услуги, които засягат най-вече хронично болни и възрастни хора, както и тези без осигуровки. Орязването на бюджетите за лекарства или увеличението на доплащането за лекарства са често срещани. Достъпността до жилища е проблем в цяла Европа, но се усложнява със строгите икономии.

Гръцкият, ирландският и португалски МР се съгласяват с приватизацията на държавни активи, или с подготовка за приватизация чрез либерализация на пазарите. В Гърция сметките за комунални услуги са се увеличили с 25%. В Португалия, мерките включват приватизация на националния въздушен превозвач, енергийни фирми и осигурителен бизнес на регионалните банки. Меморандумът за Румъния покрива дерегулация на енергетиката и транспорта, включително увеличения на енергийните тарифи и либерализация на търговията на дребно. Въпреки съгласието по програмата за повишаване на цените на либерализираните/приватизирани комунални услуги и транспорт, налице е слабо различие в меморандумите за разбирателство за защитата на по-бедните хора от неблагоприятните ефекти на приватизацията и либерализацията.

По отношение на трудовите пазари, всички меморандуми за разбирателство се стремят към бюджетни съкращения чрез намаляване на заплатите в публичния

сектора в ниските минимални работни заплати за младите. Уволненията стават по-

лесни повсеместно, и обезщетенията при уволнение са орязани в Гърция и Ирландия, а същото е предложено за Португалия.

Всички четири страни се съгласяват с премахването на централизираното колективно договаряне, особено в публичния сектор, което е ясна атака срещу споразуменията за социално партньорство.

Това, което отличава страните с МР е мащаба и темповете на съкращенията, както и условността, прикрепена към техните заеми, което налага неолиберално решение на текущата финансова криза, без демократична отчетност.

Правителствата се оказват с вързани ръце, изправени пред загуба на политически и социален, както и на икономически, суверенитет.

Обратно, в други страни, правителствата са използвали прикритието на тези спасителни планове за да прокарат дори по-сурови неолиберални мерки и режими на строги икономии, отколкото самите кредитори изискват.

Вредните последици от тези политики са очевидни. Най-голямата тежест при всички програми за строги икономии се поемат от благосъстоянието и бюджетите за обществени услуги. Покупателната способност спада значително и вътрешното потребление е в застой. Приватизацията, либерализацията и промените в колективното трудово договаряне вероятно увеличават неравенствата. Налице е нисък или никакъв приоритет на въпросите за относителната бедност и социалното изключване. Разпространението на хранителни банки в Гърция и Португалия е доказателство за възхода на дълбоката и абсолютна бедност. След четири години е ясно че тези мерки не работят, а нанасят обществата.

Европейският съюз се ангажира да намали броя на хората, живеещи в бедност, с поне 20 милиона до 2020 година. Но модела на растеж, който се следва в страните със спасителен план и чрез инструменти като

Какъв вид държава на благосъстоянието иска да бъде Франция?

Ако социалните служби на страната са толкова стабилни и добре организирани, защо новите промени не подобряват състоянието?

Бюджети се свиват и качеството на услугите страда

Подобно на други европейски страни, Франция трябва да затегне коланите, което води до непрекъснато намаляване на разходите за социални услуги.

Бюджетът за CHRS (Центрове за настаняване и пренастаняване) – един дълго време недостатъчно финансиран сектор - е намален с 0.5% през 2013 г., например (Бюджетен циркуляр от 3 май 2013 г.). Това неизбежно ще се отрази на качеството на подкрепата, предоставена на най-изключените и ще подкопае осигуряването на настаняване.

По-общо казано, публично субсидираните доброволни агенции по благосъстояние - от малки групи от местната общност до мрежи от организации на национално равнище - също са свидетели на намаляването на техните бюджети, което ги принуждава да спрат навременното отваряне, да намалят размера на подкрепата, която дават на хора в затруднено положение, да затворят услуги, след края на зимата, кара хората да вършат работа за която не са квалифицирани или просто да вършат по-малко работа.

В резултат, името на играта все повече е съфинансиране, с участието на местните и регионалните власти, и съвместно управление, в частност за достъп до плановете за жилищната политика (вж. 1), и за средства за помагане на хората да бъдат и останат настанени (вж.2).

С местни власти, закъсали за пари и борещи се да изпълнят своята законови задължения, взаимоотношенията с държавата стават все по-обтегнати.

Социални права остават непотърсени

Неуспехът да се потърсят права е все по-очевиден, и това кара правителството да засили общественото образование, за да

насърчи хората да упражняват своите права, макар че се сепват от идеята за това какво финансиране ще трябва да осигурят, ако хората действително направят това, и последиците за финансите на местната власт по-специално.

Потребителските такси като средство за финансиране и частни финансови инициативи

Потребителските такси, които бяха използвани от групи за включване, за да върнат постепенно на потребителите навика за бюджетирание, сега се разглеждат като стандартно средство за финансиране на текущите разходи за настаняване на изключените от обществото, поради недостиг на публичната субсидия.

По подобен начин, допълването на бюджетите на доброволните организации от частното финансиране все повече се разглежда като начин за компенсирание на оръзването на публичното финансиране. Проблемът е, че частното финансиране никога не е гарантирано. Някои компании осъществяват корпоративно спонсорство за да излъскаят своя имидж за корпоративна социална отговорност, но това е далеч от компенсирането на загубите от правителствените субсидии.

Субсидирането на ... социални иновации

В същото време, заинтересованите страни се призовават да преразгледат начина, по който работят и се задължават да предприемат структурни реформи, насочени към иновации.

Обяви за иновативни проекти са представени в много области (приюти за жени, жертви на насилие, хостели за хора с психични проблеми и т.н.) със средства, предназначени за такива иновации и експерименти.

Планът за борба с бедността:

ОТ ЖАН ДИТРИХ, EARN ФРАНЦИЯ

добра идея - но къде са парите?

Пет-годишен план за борба с бедността бе лансиран за доброволните общности в края на януари 2013 г., с действителна междуведомствена отговорност за първи

път в такъв мащаб. Планът адресира проблемите на жилищата, здравеопазването, заетостта, задължността, управлението на социалната политика ... с около 5-годишен общ бюджет от € 2,5 милиарда. Той включва мерки като увеличаване на допълнението към спечелените доходи (RSA - минимален доход) и създаването на "Гаранция за млад човек", за да се осигурят адекватни ресурси за младите хора, които са заети, или в схеми за обучение или интеграция, но все още не се класират за RSA, който във Франция се заплаща само на тези на възраст 25 и повече години. Планът също предвижда по 150 000 нови социални жилища да бъдат изградени всяка година през следващите 5 години. Като казваме това, трябва да имаме предвид че все още не е прието 5-годишно правителствено постановление, оторизиращо държавни разходи за плана и точните бюджети за всяка мярка не са известни. Ето защо заинтересованите страни се чудят как това ще се реализира. Така, както е сега, основната заслуга е опита да се поддържат надежди.

Всичко това допринася за усещането, че е трудно да се финансира това, което вече имаме; че старият тип държави на благосъстоянието се превръщат в пара, а се правят опити да се обърнем към алтернативи за създаването на нов, но все още неопределен, модел.

1\ Ведомствен достъп до жилищни плановете за лица в неравностойно положение, управлявани съвместно от централното

Социална защита в страна - кандидат за ЕС

Кампании на платформата анти - бедност

за приличен минимален доход

От Мила Царовска, Македонска анти-бедност платформа (МАРР)

Македонската система за социална защита: един хибриден модел

Идеята за "държавата на благосъстоянието" означава различни неща в различни държави.

Системата за социална защита в Република Македонија обхваща услуги и обезщетения, някои от които се основават на вноски, а други не.

Частта, основана на вноски на системата се разглежда като социално осигуряване и включва: осигуряване за пенсии и срещу увреждане, здравно осигуряване и осигуряване при безработица. Частта, без вноски, на системата или данъчно-финансираната част на системата, разглеждана като социално благосъстояние обхваща: социално подпомагане (социална финансова помощ - СФП); постоянна финансова помощ; надбавка за лични грижи; еднократна финансова помощ и помощ в натура), закрила на детето, жилищни и нежилищни грижи и социална превенция.

Подобно на повечето пост-социалистически страни, Македонија е разработила модел на социална защита, който е запазил много от типичните за югославският модел характеристики, и е допълнил други, както се изисква от процеса на трансформация към ново, демократично общество. Така се развива хибриден модел на защита, който в голямата си част има сходства със социал-демократичния модел на скандинавските страни, но все повече се свързва с остатъчни елементи на либералния модел на благосъстояние. В този хибриден модел на социална защита, въпреки че реформите насърчават по-голямо участие на частни и неправителствени институции, секторът на социалната защита е все още домейн на правителството, особено що се отнася до предоставянето на парични обезщетения, както и до предоставянето на услуги.

Реформите в македонската система за социална защита: влиянието на световните финансови институции и на директивите на ЕС

Предполагаше се, че членството в международни институции ще ускори реконструирането и адаптирането на правните рамки и административните процедури и подходи в съответствие с международните стандарти. Обаче, влиянието на световните финансови институции върху социалната политика в Македонија се характеризира с принуда и

Македонските факти:

- Повече от 30% от населението живее в бедност
- Минималният доход като мрежа за социална сигурност: 35 евро на месец за първите 12 месеца; 50% намаление след това (по 2 евро на ден през първата година; по 1 евро след това) – Това минимален доход ли е?
- Активните мерки за заетост се усвояват от 20-30% от целевата група на безработните лица
- Няма универсален достъп до здравни услуги
- Джини индекс: 28 през 1998 г.; 43,2 през 2009 г.
- Системна дискриминация за някои групи от населението все още съществува в Македонија
- Ромите все още са дискриминирани в Македонија
- Групите ЛГБТ все още не са припознати като групи, нуждаещи се от анти-дискриминационни мерки
- "Равните възможности" между жените и мъжете са все още на много ниско равнище,
- Насилието от страна на обществото срещу жените все още не е признато като бариера за по-активно включване на жените в обществото
- Международни документи за защита от дискриминация все още не са признати като нещо, което трябва да се уважава и да бъде гарантирано от правителството
- Няма систематична пътека за комуникация на правителството със социално изключени групи
- Няма механизъм за участие в процесите на вземане на решения

условност в процеса на разработване на целите, съдържанието и инструментите на националната социална политика (Церовска-Митев, 2001, 2007). Първо и преди всичко, процесът на европейската интеграция бележи повечето от ключовите реформи, които са предприети. Много закони и регулации са приети, следвайки Директиви на ЕС. Въпреки че повечето европейски директиви в областта на социалното благосъстояние принадлежат към така нареченото "меко законодателство", тези директиви понякога са безусловно следвани, без да се приспособят към местните обстоятелства. Тук, особено в случаите, в които реформите са ограничителни по своята природа, правителството твърде често използва процесът на интеграция в ЕС в своята риторика, за да оправдае своите политики и решения, както и за промени и поправки в законите, дори когато те не са специално свързани с този процес. Най-често, изискванията за хармонизиране на македонското с европейското законодателство се тълкува като нещо, което Македонија "трябва да направи", независимо от специфичните характеристики на страната, а не нещо, което Македонија "трябва да се опита да направи" в съответствие с тези характеристики. Същевременно в момента няма позоваване на положителни

Участие и прозрачност: пречки

Участието и прозрачността при правенето на политики са идентифицирани като слаби места в Македонија както от вътрешни, така и от международни актьори, които препоръчват подобрения в тази посока в многобройни изследвания и оценъчни документи.

Всъщност, политиките се съобразяват с тази препоръка, но първоначалните опити са базирани на участие на външни лица, чието участие като правило е по-скоро формално, отколкото по същество (например, участието на НПО в изготвянето на политики от страна на Министерството на труда и социалната политика и в стратегическото планиране).

Македонските реформи в социалната политика все още не са намалили бедността, въпреки че това означава широко разпространено нарушение на човешки права.

Македонската Платформа за борба с бедността и нейната кампания за приличен минимален доход

Македонската платформа за борба с бедността - МПББ започна през 2012 г.

гражданите в законодателния процес", изпълняван от Националния демократически институт (НДИ). МПББ е партнираща организация, която работи по законодателна инициатива „Достоини минимални доходи в Македония.“

През периода ноември 2012 – май 2013 бяха организирани няколко дейности, по-специално форум за обществена информация за минималния доход, който бе белязан от активното участие на членовете на МПББ чрез фокус-групи и на хора, живеещи в бедност. Чрез фокус групите, МПББ идентифицира индикатори и определи нивото на адекватния минимален доход за достоен живот в страната. Тези показатели бяха представени на публичния дебат на тема "Достоен минимален доход в Македония", проведен на 15 февруари, 2013. Дебатът осветли необходимостта от определяне и въвеждане на минимален доход като част от социалната политика на Република Македония. През май 2013 г., бяха проведени четири регионални обучения

за членове на МПББ за укрепване на тяхния капацитет и за да мобилизират повече членове и граждани за подкрепа на въвеждането на приличен минимален

доход в Македония. В следващия период MAPPP ще продължи напред за въвеждането на приличен минимален доход в Македония, като се

Благосъстоянието в Обединеното Кралство след кризата

Овластяване и активиране на младите хора в неравностойно положение

Бедност и неравенство

Неравенството в доходите във Великобритания е сред най-високите в ЕС. Най-бедните 10% получават 1% от националния доход; а най-богатите 10% получават 31%. Относителният дял на работната заплата в БВП спада от 1980 г. насам, докато доходите и активите на най-горния 1% са се увеличили далеч от останалите. Средно покупателната способност на заплатите е в застой от 2003 г. и спада най-много за най-бедните. От края на 80те финансовата дерегулация даде възможност задължнялостта на домакинствата да компенсират стандарта на живот на долните 50% и допринесе за финансовата криза. Оттогава медианните реални доходи са паднали с 9% и не се прогнозира да се възстановят до 2020 г..

Законовите минимални заплати са доста под "заплатите, необходими за живот". Относителната бедност в някои малцинствени етнически общности е 40%, два пъти средното за страната. От 2005 детската бедност е в застой на 20%; очаква се да стане 25% до 2020 година. Безработицата от 8% е под средната европейска, но се увеличава независимо от спада на реалните заплати, най-„гъвкавия“ трудов пазар в Европа и значителния спад

на нетната миграция. Младежката безработица е 21% и Обединеното кралство има едно от най-високите нива на млади хора, които не са в образование, обучение или заетост.

От 2010 г. рецесията и бюджетите на "икономии" на коалиционното правителство са увеличили абсолютната бедност и нищетата.

През 2012 бездомността нарастна до 18% и семейства са настанявани в така наречените стаи "легло и закуска" за много по-дълго, отколкото са нормативно приетите шест седмици.

Хранителни банки подкрепиха половин милион души, главно поради закъсненията при плащането на обезщетения за благосъстояние и съкращенията, заедно с ниските доходи от работа.

Идеология и социална промяна

Следвоенната държава на благосъстоянието беше насочена към колективна сигурност "от люлката до гроба". През 70те световната криза с цената на петрола – нарастване до 400%- и нейните последици за доходите и печалбите доведе до криза на социалната уредба. Правителството беше повлияно от

От Кетърин Дафи и Питър Кели, EAPN UK

ценообразуването на свободния пазар, контрола на инфлацията чрез парична политика и по-малка и слабо активна държава, която вече не управлява икономиката към пълна заетост.

Татчъризмът от 80те оспори възможността да се поддържа държавата на благосъстоянието. Великобритания се справи със "застаряването на населението" и "перверзните стимули" като прекъсна връзката на държавните пенсии и обезщетенията за безработица с приходите. Обезщетенията за безработица спаднаха от 20% на 10% от средните доходи. Имаше огромна разпродажба на общински жилища. В Англия до 2008 г. 1,77 милион домакинства бяха в списъците на чакащи за социални жилища. След кризата, жилищната собственост спада от 71% на 65% и частните собственици са увеличили своя дял от жилищния фонд с 42%. През 2012, строителството на жилища в ОК спада с 11%, достигайки нисък рекорд от 98 280 жилища, когато са необходими 250 000 годишно.

Никога не пропускайте добра криза

Образованието и Националната здравна служба (НЗС) бяха по-добре финансирани при лейбъристките правителства до 2010

Овие да си плаже парламентаријати, педни хоза живеши д бедност бяха субсидирани.

Коалиционното правителство твърди, че разходите за труд са "разточителни" и че те са причина за високия правителствен дълг, а не спасителните планове за банките от частния сектор и координираната световна рефлация от 2010 година.

3-годишният план за разходите на Коалицията през 2010 (Препоръка, специфична за страната) обяви J99 млрд. съкращения на разходите и J29 млрд. увеличаване на данъците (6.2% от БВП). Средното намаление на ведомствените бюджети беше с 19%. Този мащаб беше сметен за необходим, за да "се успокоят пазарите". Налице е един разказ за финансова спешност, въпреки че Великобритания създаде държава на благосъстоянието, когато военновременния дълг беше 200% от БВП.

Съотношението съкращения/повишаване на данъци е най-високо в Европа: повече от 80 към 20 в полза на съкращенията, с най-голяма тежест върху домакинствата с ниски доходи, жените, децата и хората с увреждания.

Съкращения от J19 млрд бяха направени в централните бюджети по благосъстоянието, включително подкрепата за допълнителни разходи за деца; обезщетенията за безработни в трудоспособна възраст; подкрепата за допълнителни разходи за увреждания и жилищата подкрепа. Съкращенията за обезщетения в трудоспособна възраст бяха 30% от общата сметка. Освен това, има таван до 2016 г. по отношение на инфлацията. Но обществените нагласи към бедните и хората в неравностойно

положение са втвърдени и е налице слаба обществена подкрепа за по-добра социална защита.

Правителството на Обединеното кралство се фокусира върху липсата на работа въпреки четирите милиона възрастни, живеещи в работещи семейства, които живеят в относителна бедност.

Модификациите на поведението чрез санкции при обезщетенията е ключов инструмент. Работната програма (2011) въвежда пазарно осигуряване на връщането на работа и обучителни услуги, плащани въз основа на резултатите.

Парламентарен доклад от 2013 показва ясно неуспеха хората да получат устойчива заетост.

Текущите разходи на общините са намалени с 27% и капиталовите разходи със 100%. Общностният елемент намалява с 51% текущите разходи и със 74% капиталовите. Това опустоши социалните услуги и подкрепата за доброволните и общностни доставчици. Фондовете за социалните жилища бяха орязани с 60%; новите наематели плащат по-високи наеми; има "спален данък" за "незаети" стаи и безработни на възраст под 35 год. може да претендират за подкрепа само за една стая в споделена къща. През 2012 г. са обявени допълнителни съкращения от J11.5 млрд. при разходите за благосъстоянието. Допълнителни съкращения се очакват до 2018 г., тъй като икономиката е в застои, независимо от обезценяването на стойността на стерлинга с 25%.

За да завършат Татчъристката революция, нови закони вграждат приватизация (включително от многофункционални глобални бизнеси), по-силен централизиран контрол и решаващо, отделяне на потребностите от доставянето по силата на таван на АМЕ ("активно управлявани бюджети"). Реформите включват Закона за регионализма 2011г.; Закона за образованието 2011г.; Закона за Реформа на благосъстоянието 2012 и Законът за здравето и социалните грижи

2012г., с основни реформи също така по отношение на достъпа до правосъдие и за нарушителите.

Широко разпространените кампании за заплати и социална справедливост са имали ограничено въздействие, но са сред най-популярните отговори от страна на активисти. Кампаниите за достатъчна заплата и данъчна справедливост представляват противотежести на публичния образ на „крадците“ на благосъстояние.

Извън централното правителство в ОК, местните органи и децентрализираните администрации могат да предложат някои алтернативи на дневния ред на строги икономии. В Шотландия, например, в замяна на Социалния фонд са предоставени допълнителни ресурси, а много местни власти в Англия и Уелс развиват иновативни подходи за заобикаляне на ключовите политики, като например премахването на обезщетенията за наемателите на социални жилища, за които се счита, че имат допълнително пространство у дома.

Тези промени вероятно са със скромен мащаб и могат да направят малко, за да се промени посоката на политиката на правителството на Обединеното кралство, но те могат да бъдат използвани за изграждането на алтернативни аргументи. Това е особено важно в контекста на нарастващия популистки английски национализъм с две изкупителни жертви - ЕС и мигрантите. Той дестабилизира дневния ред на правителството на Обединеното кралство и на опозицията.

Обосноваването на текущата фискална "консолидация" и "структурна реформа" е същото като това, дадено от Европейската комисия: да се стимулира растежа и конкурентноспособността в един глобализиран свят. Глобализираната управляваща класа изсмуква власт и богатство от националните държави и принуждава към надпревара към дъното по отношение на заплатите и благосъстоянието. Това е истинската

Промяната е възможна, ако ЕС я иска

Виждане на Европейската федерация на синдикатите на комунални услуги (EPSU)

От Пени Кланк, пъкволител по политиката на ЕС в EPSU

Обществените услуги са ключови, за стимулирането на икономическо и социално развитие и сближаване, равни възможности, създаване на работни места, както и на справедливо разпределение на доходи и богатство. Защо те не са ясно обозначени в политиките на ЕС? EPSU от много година призовава за позитивна програма на ЕС към обществените услуги, като част от нашите искания за социална или "благоденстваща" Европа. Договорът на ЕС и обвързващата Харта на фундаменталните права предвиждат правото на достъп до обществени услуги, а няколко разпоредби също предполагат тяхното съществуване, като например правото на образование, правото на децата за закрила и грижи, правото на социална и жилищна помощ, на здравни грижи, достъпът до правосъдие, правото на добра администрация и т.н. ... Защо ЕС не е предприел действия за изпълнението на тези права на практика?

Търговия и конкуренция, вместо услуги

Основният двигател на европейската интеграция беше и продължава да е вътрешният пазар, който разглежда обществените услуги като затворени пазари, които да бъдат отворени, колкото е възможно повече за търговия и конкуренция, вместо услугите да се стимулират и развият. В тази логика публичните услуги имат място - изобщо - когато са насочена само към бедните и хората в неравностойно положение. Защитниците на либерализацията продължават да твърдят, че гражданите имат по-добри, по-евтини и по-устойчиви услуги, в резултат на отварянето на пазара и конкуренцията в лицето на всички доказателства за обратното (вж. 1). EPSU призовава за мораториум върху либерализацията на обществените услуги, не на последно място на здравните, социални и образователни услуги. Организацията също така води кампания за правото на вода (вж. 2) за да се гарантира нейната

наличност за всички, сега и за в бъдеще.

Икономическото управление на ЕС: повече не е по-добре

Сега с икономическото управление на ЕС и увеличаването на натиск върху публичните бюджети, позитивната политика на ЕС за обществени услуги – такава, която би признала също така ролята на публичните услуги и инвестиции в стимулирането на икономическия растеж, социалното сближаване, заетостта и устойчивото развитие - е дори още по-далеч. Народите на Ирландия, Португалия, Испания, Италия, Гърция са изправени пред увеличаване на бедността и неравенствата, с особена загриженост в Португалия и Гърция за влошаването на състоянието на общественото здравеопазване.

Безработицата продължава да расте, а младежката безработица сега е 50% в Испания и 60% в Гърция. Няма признаци на икономическо възстановяване и Португалия и Ирландия са принудени да правят по-нататъшни съкращения на публичните разходи. В Кипър заетите в публичния сектор отново се разглеждат като основна цел. Заплатите са намалени с 20% и пенсионните права са негативно засегнати.

Безработицата се очаква да достигне 25% в следващите две години.

Дори и най-новото съобщение от МВФ, че координираните строги икономии предотвратяват всякаква перспектива за възстановяване, изглежда че се пренебрегва от европейските институции: ние виждаме продължаващите съкращения в социалните услуги, обезщетенията за безработица и други обществени услуги в момент, когато повече, не по-малко, инвестиции са необходими за справяне с бедността и подкрепа на заетостта.

Констатации от Международната организация на труда (МОТ) и Организацията за корекции на публичния сектор, съвместно спонсорирана от Директората по заетостта на Европейската комисия, също показват много случаи на спад в качеството на публичните услуги: съкращения в службите за сигурност, водещи до увеличаване на несигурността;

EPSU представлява повече от 250 професионални съюзи, организиращи 8 милиона служители в областта на здравеопазването и социалните услуги, локалното и регионално управление, националните правителства и комуналните услуги. Тя е член на Конфедерацията на европейските синдикати (ETUC) и на Европейския регион на Интернационала на публичните услуги (PSI).

дълги забавяния в съдебните решения, заедно с намаляване на заплатите, което води до повишена корупция, липса на умения, включително нови технологии, в публичния сектор поради намаляване на инвестициите; влошени услуги също и в здравеопазването, включително затваряне на центрове за спешна помощ, както и в областта на висшето образование - многобройни групи и по-малко преподаватели във Франция, Румъния и много други страни.

EPSU заедно с ЕКП (Европейска конфедерация на профсъюзите) твърди, че е време Европа да смени курса и ние призоваваме за "Социален Договор", за да се подкрепят инвестициите в Европейската икономика, справедлив и устойчив растеж, укрепване на публичните приходи, въз основа на справедливо и прогресивно данъчно облагане, както и подкрепа и насърчаване на адекватни процеси на социален диалог и колективно трудово договаряне (вж. 3). Обаче, необходим е огромен натиск за да стане по-социално ориентирана Европа.

Засега ЕС смята за лесно да съгласува дълбоки бюджетни съкращения, които унищожават съществуващите обществени услуги и предотвратяват бъдещото им развитие, а е неспособен да въведе ефективни мерки за борба с данъчните измами и укриването на данъци, както и да подкрепи прогресивните и справедливи данъчни системи, които са необходими за развитието на държави на благосъстоянието. Не бива да забравяме, обаче, че до преди няколко години данъчното облагане не беше област на равнището на ЕС и данъкът върху финансовите трансакции се разглеждаше като "утопичен". Така че, промяната е възможна и EPSU подкрепи Европейската Седмица на данъчна справедливост 17-23 юни като част от нашата кампания за справедливото и прогресивно данъчно облагане да се постави по-напред в дневния ред на ЕС (вж. 4).

1\Виж напр. научните изследвания на www.pique.at. Едно ново проучване на EPSU също показва, че присъщите на политиката недостатъци на вътрешния пазар на електроенергия и газ, все още не са адресирани след 15 години.

2\ Европейска гражданска инициатива (ЕГИ) за обявяване на водата и канализацията за човешко право - www.right2water.eu

3\ Изявление на EPSU за социалната и икономическата криза, април 2013 (www.epsu.org/a/9436).

Ролята на ЕС: от думи към действия.

Крайно време е приказките да се превърнат в реалност!

Опитът на Каритас на местни равнища показва че бедността се е увеличила драстично, а условията на живот в бедност са се влошили в повечето страни от началото на икономическата криза; в някои случаи дори драстично. Един маркер: Днес ние говорим не само за недохранване, но дори за деца, страдащи от глад в крайните градове на водеща в света икономика: ЕС. Това е истински срам. Какво се случва с държавите на благосъстоянието? В Каритас Европа, мрежата от 49 организации в 46 европейски страни, ние сме дълбоко загрижени по този въпрос. Ето защо, ние инвестирахме време за провеждането на един по-задълбочен анализ на различните системи за социална сигурност в Европа, който ще публикуваме през следващите месеци.

Виждането на Каритас за това, какво се случва и каква роля следва да играе ЕС

Преди икономическата криза да избухне през 2008 г., значителна част от населението на ЕС (между 84 и 120 милиона души, в зависимост от използваните критерии) вече живеят в бедност независимо от икономическия растеж, който се наблюдава по това време. Този икономически растеж, обаче, не беше използван за укрепване на системите за социална закрила (социална защита, социални услуги, образование, жилищно настаняване, заетост на групи в неравностойно положение и т.н.). Вместо това, беше насърчаван манталитет на индивидуални преразходи и липса на потребност от солидарност. Финансовата и икономическа криза определено влошиха положението на тези, които традиционно бяха в лоша ситуация: децата и семействата (особено големите семейства и тези с един родител), младежите, хората с ниска квалификация, мигрантите и т.н. Нещо повече, през последните години, много организации на Каритас са били свидетели на все по-голямо търсене на помощ от допълнителни групи, много от тези, които са считани за средна класа, хора, които са дългогодишни служители и които сега са дългосрочно безработни, предприемачи на малки и средни предприятия ... гръбнакът на европейската икономика.

В повечето страни от ЕС, системите за благосъстояние не могат дори напълно да гарантират съвсем базов жизнен стандарт, така че се изисква допълнителна помощ от организации като Каритас.

Промяна на парадигмата: хората да поемат отговорност?

Изненадващо, дори и страни, които се

гордеят със социалните си системи, като Германия, преживяват увеличаване на хранителната помощ за своето население. Въпросът става тревожен, когато социалният министър на страната хвали системата за храна за лишените, което показва явната недостатъчност на системите за благосъстояние. По този начин, политическите лидери се отказват от отговорността на държавите към основано на права благосъстояние, оставяйки го на добрата воля и доброволната солидарност сред гражданите.

Холандия страда от силни съкращения в системата за благосъстояние. Австрийското правителство намалява помощта за развитие драстично. Дали това са плашещи признаци на промяна на парадигмата между фаровете на Рейнския (социален) капитализъм и държавите на благосъстоянието в Европа?

Бедността се превръща в структурна

Ние всички знаем, че икономическата криза е предизвикано от човека бедствие. На първо място, ние пострадахме от лоши практики във финансовия сектор. След това самият сектор трябваше да бъде спасяван на раменете (и от джобовете) на всички граждани. И тогава добронамерени политически решения, които се опитват да стабилизират публичните финанси, въвлякоха Европейския Съюз в динамиката на мерките за строги икономии.

Повечето страни са засегнати, макар че т.нар "програмни" страни са засегнати най-много. Те са принудени от Тройката да намалят пенсиите и обезщетенията за безработица сред други мерки за социална защита, докато техните правителства трябва да продължат да вземат по-нататъшни решения.

Мерките за строги икономии не работят. Неотдавнашният доклад на Каритас Европа "Влиянието на кризата в Европа" предоставя доказателства за това

твърдение. Мерките за строги икономии не успяват да интегрират икономическите и социални политики. Оряването на социалната защита, на социалните и здравни услуги разрежда защитните мрежи, на които хората в нужда разчитаха. Бедността не само се увеличава, но тя дори се превръща в структурна. И защитните мрежи, системите за благосъстояние, които гарантират непрекъснатостта на нормалния живот, стават по-слаби всеки следващ ден.

Дори в някои страни е започнало морално или юридическо преследване на хора в нужда, особено на бездомните, мигрантите без документи, както и на тези, които им помагат. Социалната кохезия е под сериозна заплаха. Настоящото положение и предприетите мерки разпалват конфликти и взаимна омраза, както наскоро посочи Архиепископът на Толедо в британски медии. Дори германският министър на финансите Волфганг Шьобле предупреди, че изоставянето на модела на благосъстояние на континента ще предизвика "революция".

На европейско ниво, поне по отношение на реториката, нещата са добре. Ние имаме Стратегия Европа 2020 с нейната цел за намаляване на бедността. Ние имаме някои добри инициативи за социални инвестиции, социални иновации и социална икономика, насочени към преодоляване на кризата. Но е крайно време европейските институции, като се започне със Съветът и държавите-членки, да превърнат приказките в действителност. Европа трябва да:

o Осигури лидерство по отношение на уязвимите групи

o Гарантира адекватно социално измерение в Стратегия Европа 2020 и във всички икономически решения

o Въведе социален мониторинг на програмните страни

Базова социална защита за всички е възможна почти навсякъде

Кампания на Международната организация на труда (МОТ) за минимално ниво на социална защита

Какво е минимално ниво на социална защита?

Минималното ниво на социална защита (МНСЗ) е национално определен набор от гаранции за основна социална сигурност, състоящ се едновременно от подходящи трансфери и услуги. Такъв под, или части от него, може да бъде дефиниран или подкрепен и на регионално равнище, напр. на равнището на ЕС. МНСЗ представлява една от ключовите схеми и системи за предотвратяване и борба с бедността, за насърчаване на социални инвестиции и за изграждане на система

Препоръка N 202 относно минималното ниво на социална защита (МНСЗ)

С повече от 5 милиарда души без адекватна социална сигурност, МОТ прие през 2012 г. Препоръка N 202 относно минималното ниво на социалната защита. Това беше конкретно прилагане на новата по-широка стратегия за социална защита, одобрена през 2011 г. от МОТ и с подкрепата на Г-20 и ООН. Тази стратегия включва също така насърчаването на ратифицирането и прилагане на системата за социална сигурност на МОТ - Конвенция N 102 за минимални стандарти, в частност от индустриализирани и от страни със средни доходи.

Препоръка N 202 включва ръководни принципи като, например, универсалност на покритието, основан на права подход, устойчиво финансиране и добро управление с ключова роля на местните власти и с участието на социалните партньори и съответното гражданско общество. ЕС напълно подкрепи, както в рамките на МОТ, така и на други форуми, приемането и прилагането на Препоръка N 202. Това също така е в съответствие със социално - икономическите цели на Лисабонския Договор на ЕС и с Хартата на ЕС за основните права.

Защо социалната защита е толкова съществена?

На първо място, основната социална защита намалява бедността, неравенството, липсата на достъп до здравни услуги и броят на хората с преждевременна смърт. Препоръката на МОТ също така подкрепя страните да защитят беззащитните, бедните и най-уязвимите.

Второ, социалната защита е доказала, че е мощна антикризисна мярка. Тя защитава и овластява хората, и допринася за повишаване на икономическото търсене и ускоряване на възстановяването.

устойчив и приобщаващ икономически растеж. Социалната защита е необходима, за да се осъществят устойчиви и адекватни реформи, които да гарантират, че хората живеят достойно и подобряват своите умения и компетентности, а не само да оцеляват.

Множество нововъзникващи икономики бързо изграждат цялостни и универсални системи за социална защита, включително пълно покритие на достъпа до здравни грижи. Двигателите са социална стабилност, насърчаване на устойчиво вътрешно търсене и адресиране на новите семейни структури и демографските промени.

Какви са изискванията за прилагане на минимално ниво на социална защита?

МОТ изисква страните да определят и приложат свои минимални нива на социална защита, колкото може по-рано в процесите на национално развитие. Има много положителни примери във всички региони на света. Тези примери показват, че базова социална защита за всички е възможна почти навсякъде. В тази връзка, приетата Препоръка изрично посочва, че хората, наети в сивата, както и във формалната икономика, следва също така да се възползват от социалната сигурност. Като такава, тя трябва да подкрепи растежа на официалната заетост и намаляването на неформалността. По този начин, новият трудов стандарт изпраща силно послание към света, за да се разширят системите за социална защита, въпреки текущата икономическа криза. Това означава: въвеждане на по-високи нива на социална сигурност, гарантирана от националните законодателства за колкото може повече хора и толкова бързо, колкото националните условия позволяват това. Държавите се насърчават да създадат минимални равнища на социална защита като основен елемент на националните им системи за социална сигурност и като част от тяхните социални, икономически и екологични планове за развитие. Тези държави, които не могат да си позволят базови мерки за социална защита могат да потърсят международно сътрудничество и подкрепа в допълнение към техните усилия.

Какви са предизвикателствата пред социалната защита в ЕС?

Социалната защита имаше стабилизираща роля при реагирането на финансовата, икономическа и социална криза. Обаче, превръщането на кризата в криза на държавния дълг от 2010 г. насам отслаби ефективността на националните автоматични стабилизатори. Това е така

време на периода преди кризата, отслабване на социалната сигурност и системите за социални инвестиции.

Някои от условията, част от спасителните пакети, договорени с Тройката, не само отслабиха гаранциите, но също и ролята на участниците и институциите, които се занимаваха, например, с минимална заплата и доходи, както и с достъпа до здравни услуги. Управлението на кризата на еврото, твърде много доминирано от "тройните А" финансови министри на страните-членки на ЕС, доведоха до спиране на съгласуваността на политиките, заложена в Договорите за ЕС.

В съответствие с МОТ, Европейската комисия и Европейският комитет за социална защита предупредиха през 2013 г. за увеличаването на равнищата на бедност, детска бедност, социално изключване и работещи бедни в ЕС. Следователно, трябва да се вземат мерки, за да се увеличи ефективността на системите на социална защита по отношение на проектирането, финансирането, покритието, взаимодействието и съгласуваността с други политики и мерки. Европейският парламент, в своите предложения от октомври 2012 за "истински икономически и паричен съюз" включи минималните нива на социална защита, както и създаването на прилични работни места и социалния диалог. Президентът на Европейския съвет Ван Ромпой и Европейската комисия също отбелязват инициативи в областта на социалната защита, социалните инвестиции и социалния диалог в своите предложения и препоръки към Икономическия и паричен съюз (ИПС) и реагирането на кризата. Налице е нарастващо осъзнаване, че социалната защита следва да бъде част от посъгласуван подход на ИПС и на социалното и икономическо управление на ЕС.

ФОНДЪТ НА ЕАРН
представя

**НАГРАДАТА НА ЕАРН
ЗА ТРАНСНАЦИОНАЛНО
ВДЪХНОВЕНИЕ
И ОБУЧЕНИЕ
В БОРБАТА СРЕЩУ
БЕДНОСТТА И СОЦИАЛНОТО ИЗКЛЮЧВАНЕ
2013**

30 септември 2013

**Адрес: Кралски фламандски театър, Брюксел
KVS – Royal Flemish Theatre
Rue de Laeken / Laekenstraat 146, 1000 Brussels**

Европейска анти-бедност мрежа

EAPN Fund

managed by the King Baudouin Foundation